

ΑΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

**Τοῦ Ἀρχιμ. Χρυσσοστόμου Ἀβαγιαννοῦ
νῶν Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως**

Τά λείψανα τῶν Ἀγίων

3

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσσοστόμου

Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου

7

Τοῦ Πρωτοπρ. Ἀθανασίου Παπαδάκη

Ἀνατολίτικα καμώματα

9

Τοῦ Μιχαήλ Γ. Τρίτου

Τό χριστοκεντρικό στοιχεῖο στίς διδαχές
τοῦ ἁγίου Κοσμά τοῦ Αἰτωλοῦ

11

Τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου Ἐλευθερουπόλεως κ. Χρυσσοστόμου

Ἐγκύκλιος ἐπί τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους

14

Τοῦ Νικολάου Χατζητριανταφύλλου

Swift

15

Τοπικά

Ἐγχοδοχὴ καί προσκύνηση τῆς τιμίας κάρας
τοῦ ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δαρδανελλίων

17

Τοῦ Ἀρχιμ. Χρυσ. Μπένου Πρωτοσυγκέλλου

Χρονικά

20

Εἰκόνα ἐξωφύλλου: Ἐπιτάφια στήλη ἀπό τὴν Κύζικο, Μουσεῖο Λούβρου
Εἰκόνα ὀπισθοφύλλου: Κύζικος

ἌΜΒΩΝ ΠΑΓΓΑΙΟΥ

Τριμηνιαῖο περιοδικό
τῆς Ἱεράς Μητροπόλεως
Ἐλευθερουπόλεως

ΕΤΟΣ 17ο ΤΕΥΧΟΣ 75ο

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

Ἱερά Μητρόπολις
Ἐλευθερουπόλεως
Τ.Κ. 641 00
Τηλ.: 25920-23450

Ἰδρυτής-Ἐκδότης

Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης
Ἐλευθερουπόλεως
κ. Χρυσόστομος

Ἐπιμέλεια ὕλης

Πρωτ. Ἀθαν. Παπαδάκης
Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος

Ἱστοσελίδα

www.imelef.gr

Διανέμεται δωρεάν
Συνδρομές προαιρετικές

Ἀριθμ. Λογ.: Τρ. Πειραιῶς
5270-046919-454

ΕΚΤΥΠΩΣΗ

Γραφικὲς Τέχνες «ΜΕΛΙΣΣΑ»
570 21 Ἀσπροβάλτα
Τηλ.: 23970 23313

ΤΑ ΛΕΙΨΑΝΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ*

1. Η ΑΞΙΑ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΛΕΙΨΑΝΩΝ

Ὁ ἅγ. Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος, φλογερός κήρυκας τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἀγάπης, δέν παρέλειπε, ὅταν τοῦ δινόταν ἡ εὐκαιρία, νά τονίζῃ σέ γλυκύφθογγους τόνους τήν πνευματική χάρι καί ἀξία τῶν ἁγ. λειψάνων. Ἰδίως, ὅταν ἔπλεκε τό ἐγκώμιο κάποιου μάρτυρα, μέ συγκίνησι ἔστρεφε τό βλέμμα του πρὸς τήν λάρνακα τοῦ Ἁγίου, ὅπου καί ἀπέθετε τότε μερικά ἀπό τά ὠραιότερα καί εὐωδέστερα ἄνθη τοῦ λόγου του.

Δέν λησιμονοῦσε ὁ ἱ. πατήρ μέσα στό ἔνθεο πάθος του γιά τήν πνευματική πρόοδο τοῦ ποιμνίου του νά ὑποδεικνύῃ μέ θέρημη τούς θησαυρούς, πού κρύβονταν κάτω ἀπό τά ἀποτεφρωμένα ἀπό τό πέρασμα τοῦ χρόνου, τά ξηρά καί γυμνά ὅσα τῶν μαρτυρικῶν λει-

Α΄ ΜΕΡΟΣ

Ἄρχιμ. Χρυσοστόμου Ἀβαγιαννοῦ
νῦν Μητροπολίτου Ἐλευθεροπόλεως

ψάνων, τῆ θεία δύναμη καί πνευματική χάρι τους, τό φῶς καί τήν οὐράνια δόξα πού ἀκτινοβολοῦσαν.

«Μή γάρ μοι τήν κόνιν εἴπης, μηδέ τήν τέφραν λογίζου, μηδέ τά χρόνω δαπανηθέντα ὅσα, ἀλλ' ἄνοιξον τῆς πίστεως τούς ὀφθαλμούς, καί βλέπε καί παρακαθημένην αὐτοῖς τοῦ Πνεύματος τήν χάριν, περιστέλλουσαν αὐτούς τοῦ οὐρανίου φωτός τήν δόξαν»¹.

Γιατί σύμφωνα μέ τό κήρυγμά του, τά λείψανα τῶν ἁγίων, δέν εἶναι, ὅπως φαίνονται, ἢ ὅπως εἶναι τά συνηθισμένα ὅσα τῶν κοινῶν ἀνθρώπων, σκόνη καί χῶμα. Τά ἅγια λείψανα εἶναι πιο πολύτιμα ἀπό τό χρυσάφι, πιο μυδωράτα ἀπό τά μύρα, πιο τιμαλφή καί ἀπό αὐτούς τούς πολύτιμους λίθους. Τά πλούτη καί τό χρυσάφι τοῦ κόσμου δέν εἶναι τίποτε μπροστά στῶν ἁγίων μαρτύρων τά πάντιμα λείψανα. Τίποτε! **«Ὅσα γάρ οὐκ ἰσχύει πλοῦτος καί χρυσίον, τσαῦτα ἰσχύει μαρτύρων λείψανα»².**

* Μέ ἀφορμή τήν ὑποδοχή τοῦ ἱ. λειψάνου τοῦ Ἁγ. Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δαρδανελλίων ἀναδημιοσιεύουμε σχετικό ἄρθρο τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου μας: «Ὁ Ποιμὴν» Νοέμ. 1981 τ. 11

¹ Ἱ. Χρυσ., Εἰς τούς Ἁγ. Μακκαβαίους, ὁμ. α', 622B, ΑΑΠ 24.

² Ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς τήν Ἁγ. Μεγαλομάρτυρα Δροσίδα, 694D ΑΑΠ 26.

Σάν τόν ἥλιο λάμπουν καί ἀκτινοβολοῦν, προσθέτει ὁ ἱ. Χρυσόστομος, τά σώματα τῶν Ἁγίων. Τό αἷμα, πού ἐκτινάχθηκε ἀπό τά παρθενικά τους σώματα, ὅταν οἱ λόγγες καί τά ξίφη τῶν δημίον τά καταξέσχιζαν, ἔμοιαζε σάν τίς ἀκτίνες τοῦ ἥλιου, πού σκορπίζονται καί ἀπλώνονται ἔξω ἀπό τόν φωτεινό του δίσκο, καταυγάζοντας μέ πύο φωτεινή λάμψη τό σῶμα τους **«ἦ τόν οὐρανόν ἥλιος»**³.

Ἐπίσης, θά μᾶς πῆ ὁ ἱ. Χρυσόστομος, **τά τῶν ἁγίων σώματα καί πηγᾶς καί ρίζας καί μύρα καλῶ πνευματικά**⁴.

Ποῦ ὀφείλεται ἡ ἐξαιρετική χάρι, πού ἐπανθεῖ ἐπάνω στά ἅγια λείψανα; Στή θυσία τους, ἀπαντᾷ ὁ ἱ. πατήρ, χάριν τοῦ Δεσπότη Χριστοῦ. **«Τίμια γάρ τά σώματα, ἐπειδή πληγᾶς ἐδέξαντο ὑπέρ τοῦ ἰδίου Δεσπότη, ἐπειδή στίγματα βαστάζουσι διά τόν Χριστόν»**⁵.

Ἦχι μόνο ἡ ψυχὴ τῶν ἁγίων Μαρτύρων τιμήθηκε ἀπό τόν Θεόν μέ πλούσια χάρι, ἀλλά καί αὐτό τό πολύπαθο σῶμα τους. Μάλιστα μετά τά βασανιστήρια, πού καρτερικά ὑπέμεινε, -σάν νά ἦταν ἀπό ἄλλη ὕλη, ἀπό σίδερο ἢ ἀπό πέτρα-, ἀπέσπασε περισσότερη θεία χάρι.

«Οὐκ ἔτι γάρ ἡ ψυχὴ μόνη, ἀλλά καί αὐτό τό σῶμα πλείονος μετέλαβε τῆς χάριτος, καί οὐ μόνον οὐκ ἀπέβαλεν, ἦν εἶχε, μετά τό διατηθῆναι

καί κατακοπῆναι πολλάκις, ἀλλά καί ἐπεσπάσατο πλείονα καί μείζω τήν ροπήν»⁶.

Τά λείψανα τῶν Ἁγίων μας εἶναι πραγματικά δῶρο ἀτίμητο τοῦ Θεοῦ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους, **«τό μέγα τοῦ Θεοῦ δῶρον»**⁷. Ὁ Θεός, διδάσκει χαρακτηριστικά ὁ ἱ. Χρυσ., πῆρε στοὺς οὐρανοὺς, τήν ψυχὴ τοῦ ἁγίου καί σέ μᾶς κάτω στή γῆ, ἄφησε τά σώματά τους. Ὅπως τίποτε δέν εἶναι τυχαῖο, ἔτσι καί τά ἅγια λείψανα μέ τήν θεία χάρι πού ἀναβλύζουν, ἀνήκουν στό σχέδιο τῆς θείας Οἰκονομίας. Οἱ ἅγιοι συνεχίζουν καί ἀπό τόν οὐρανό νά δοξάζουν ἐπὶ γῆς τόν Θεό.

«ἐμερίσατο ὁ Θεός πρὸς ἡμᾶς τοὺς μάρτυρας, τὰς ψυχὰς λαβὼν αὐτὸς, τά σώματα πως ἡμῖν ἔδωκεν»⁸.

2. ΟΙ ΤΑΦΟΙ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

Οἱ τάφοι, πού ἔκλεισαν στοὺς σκοτεινοὺς κόλπους τους σώματα ἁγίων, δέν εἶναι σάν τοὺς συνηθισμένους, τοὺς κοινούς τάφους. Ἔχουν μεγαλεῖο καί λαμπρότητα, ὥστε νά μὴν μποροῦν νά συγκριθοῦν μαζί τους αὐτὲς οἱ βασιλικὲς αὐλές... **«Καί αὐτῶν τῶν βασιλικῶν αὐλῶν λαμπρότερος παρὰ πᾶσιν ὁ τάφος ἔσται ἐκεῖνος, ἔνθα ἂν ἡ σῶμα κείμενον ἀρετῇ καί εὐσεβείᾳ συζησαν»**⁹.

Τοῦτο τό μεγαλεῖο τό ὀφείλουν στήν πνευματικὴ χάρι, μέ τήν ὁποία εἶναι γεμάτοι, καθὼς καί στήν εὐλογία, πού

³ ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς τοὺς Ἁγ. Πάντας, 714 Α, ΑΑΠ 26.

⁴ ἱ. Χρυσ., Εἰς τόν Ἁγ. Εὐστάθιον Ἀρχ. Ἀντιοχείας, 605 C, ΑΑΠ 27, 179.

⁵ ἱ. Χρυσ., Εἰς τοὺς Ἁγ. Μακκαβαίους, ὁμ. α', 623B, ΑΑΠ 24.

⁶ ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς Μάρτυρας Αἰγυπτίους, 700E, ΑΑΠ26.

⁷ ἱ. Χρυσ., Ἐνθ. ἂν. 699B.

⁸ ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς τόν ἁγ. Μάρτυρα Ἰουλιανόν, 676E, ΑΑΠ26.

⁹ ἱ. Χρυσ., Εἰς τήν Ἁγ. Μάρτυρα Πελαγίαν, 589A, ΑΑΠ 27, 155.

ἀναβλύζουν ἀπό τὰ ἔγκατά τους, καί χαρίζουν τούς πιστούς. «καί αὐταί αἱ θῆκαι τῶν ἀγίων πνευματικῆς εἰσι πεπληρωμέναι χάριτος»¹⁰.

Ὅχι μόνο τὰ ὁσῶ τῶν ἀγίων μας, ἀλλά «καί οἱ τάφοι αὐτῶν καί αἱ λάρνακες πολλήν βρῦουσιν εὐλογίαν»¹¹.

3. ΔΟΞΑ, ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΤΕΙΧΟΣ ΤΗΣ ΠΟΛΕΩΣ

Κατά τόν ἱ. Χρυσόστομο, πού ὅλα τὰ πράγματα τῆς παρουσίας ζωῆς ἔκρινε καί ἀξιολογοῦσε μέ πνευματικά κριτήρια, εἶναι τιμή καί δόξα γιά μία πόλι, ὅταν ἔχη στήν κατοχή τῆς ἁγία λείψανα. Ἐξ ἀφορμῆς πιθανόν μεταφορᾶς ἱερῶν λειψάνων ἀπό τήν Αἴγυπτο στήν Ἀντιόχεια ἐγκωμιάζει καί μακαρίζει στήν ἀρχή ἐπίκαιρης ὁμιλίας του ὄχι μόνο τούς ἄθλους καί τήν μέχρι αὐτοθυσίας ἐμμογή στήν πίστι ἀγνώστων μας Αἰγυπτίων Μαρτύρων, ἀλλά καί ὅλη τήν Αἴγυπτο, πού ἀνέδειξε τούς μάρτυρες καί φύλαττε σάν θησαυρούς πολύτιμους τὰ τίμια λείψανά τους.

Μέ τό νά στείλῃ δέ (πιθανόν ἡ Ἀλεξάνδρεια) καί σέ ἄλλες χριστιανικές περιοχές τεμάχια τῶν ἀγίων τούτων λειψάνων ὄχι μόνο ἐδόξαζε τόν Χριστό, πού ἀπό μία χώρα «**θεομάχο καί μανικωτάτη**» ὅπως ἦταν ἡ Αἴγυπτος, τρυγοῦσε τέτοιους εὐχυμούς καί γλυκούς καρπούς, ἀλλά καί τόν ἑαυτό της. Ἀποκτοῦσε φήμη, ἔπαιρνε τόν τίτλο τῆς μητροπόλεως τῆς οἰκουμένης, τίτλο, πού ἄλλες πόλεις εἶχαν πάρεϊ ἀπό ἀσήμαντες, ἀνάξιες λόγου ἀφορμές.

«πανταχοῦ τῆς γῆς ἐξέπεμψαν τούς τῶν ἀγαθῶν θησαυρούς, τήν τε αὐτῶν φιλαδελφίαν, ἐπιδεικνύμενοι, καί τόν κοινόν πάντων Δεσπότην δοξάζοντες, καί τήν αὐτῶν παρά πᾶσι κοσμοῦντες πόλιν, καί μητρόπολιν τῆς οἰκουμένης ἀπάσης ἀποφαίνοντες»¹².

Τιμή, λοιπόν, καί δόξα γιά μία πόλι, πού κατέχει θησαυρούς μαρτυρικῶν λειψάνων. Ἀλλά συγχρόνως τείχος καί ἀσφάλειά της.

Τά λείψανα τῶν ἀγίων γίνονται τείχος τῆς πόλεως πού τήν σώζει ἀπό τίς προσβολές τῶν ὄρατῶν καί ἀόρατων ἐχθρῶν. Πανίσχυρη πνευματική δύναμι γιά τήν ἀπόκρουσι τῶν τεχνασμάτων τοῦ διαβόλου, ὅμοια μέ τήν δύναμι ρωμαλέου ἄνδρα, πού σκορπίζει ἀπό μπροστά του παιδικά παιχνίδια...

Γιατί, παρατηρεῖ εὐστοχα ὁ ἱ. πατήρ, ὅσο τέλεια καί ὀλοκληρωμένα ὀχυρωμένα καί ἄν εἶναι μία πόλι, πάντα ὑπάρχει ἡ πιθανότητα ὁ ἀντίπαλος μέ πῖο τέλεια καί πῖο σύγχρονα ὄπλα νά ἐξουδετερώσῃ τήν ἄρτια ἄμυνά της. Ἐδῶ ὅμως ὁ αἰώνιος ἀντίπαλός μας, ὁ διάβολος, δέν μπορεῖ, ὅσο πανοῦργος καί νᾶναι νά συγκροτήσῃ δύναμι ἰσχυρότερη ἀπό τήν μυστική καί ἀόρατη δύναμι τῶν ἀγ. λειψάνων.

«**Τά γάρ τῶν ἀγίων σώματα τούτων τείχους παντός ἀδάμαντος καί ἀρραγοῦς ἀσφαλέστερον ἡμῖν τειχίζει τήν πόλιν... καί πᾶσαν τοῦ διαβόλου μεθοδεῖαν ἀνατρέπουσι...** Ὅταν ἀγίων σώμασι πόλις τειχίζεται, κᾶν μύρια ἐκεῖνοι δαπανῶσι χρήματα, τοιοῦτον

¹⁰ ἱ. Χρυσ., Εἰς τόν Ἅγ. Ἰγνάτιον τόν Θεοφόρον, 600Ε, ΑΑΠ 27, 174.

¹¹ ἱ. Χρυσ., Εἰς Μάρτυρας, 669Ε, ΑΑΠ 26.

¹² ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς Μάρτυρας Αἰγυπτίους, 699Β, ΑΑΠ26.

τι ἀντιστήσαι μηχανήματα ταῖς ἐχούσαις αὐτοῦς πόλεσιν οὐ δυνήσονται»¹³.

Σέ τέτοιο βαθμό προνομιούχος εἶναι ἡ πόλις, κατά τόν ἱ. Χρυσόστομο, πού ἔχει στούς κόλπους της λείψανα ἁγίων.

4. Ο ΦΟΒΟΣ ΤΟΥ ΔΙΑΒΟΛΟΥ

Μέ ζωηρά ἐπιτυχημένα παραδείγματα μᾶς δίνει ὁ ἱερός Χρυσόστομος νά ἐννοήσωμε τό φοβιαστικό γεγονός τοῦ φόβου, πού δοκιμάζουν οἱ δαίμονες μπροστά στο θέαμα τῶν ἁγ. λειψάνων τονίζοντας συγχρόνως τή μυστική τους δύναμη, μέ τήν ὁποία εἶναι τιμημένα ἀπό τόν ἀθλοθέτη Θεό.

Ὅπως, μᾶς λέγει κάπου ὁ ἅγιος πατήρ, οἱ τυμβωρύχοι (ὄσοι ἀνοίγουν τάφους) καί οἱ λήσταρχοι, ὅταν σέ κάποιο μέρος δοῦν βασιλικούς θώρακες, κράνη καί ἀσπίδες νά λάμπουν ἀπό τόν χρυσό, ἀμέσως φεύγουν, ἀπομακρύνονται γρήγορα καί δέν τολμοῦν νά κλέψουν τό παραμικρό, γιά τόν κίνδυνο τῆς τιμωρίας, τό ἴδιο συμβαίνει καί μέ τούς ἀληθινούς λήσταρχους καί κλέπτες, τούς δαίμονες· μόλις ἀντιληφθοῦν την παρουσία μαρτυρικῶν λειψάνων ἀμέσως δραπετεύουν, ἐξαφανίζονται. Γιατί πίσω ἀπό αὐτά βλέπουν τήν «ἀπόρρητον ἀξίαν τοῦ φορήσαντος αὐτά Χριστοῦ», τόν Χριστό, πού φόρσε τά ὄπλα αὐτά.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες θά μπορούσαν σάν τόν Ἀπ. Παῦλο, πού ἔλεγε «Εἰ δοκιμήν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοί λαλοῦντος Χριστοῦ» (Β' Κορινθ. 13, 3) νά ποῦν καί αὐτοί: εἰ δοκιμήν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἡμῖν ἀγωνισαμένου Χριστοῦ... ἐλάτε πονηρά πνεύματα νά δοκιμᾶστε τόν Χριστό, πού ἀγωνίσθηκε μέ τά θνητά μας σώματα...¹⁴.

Καί τό ὅτι αὐτά δέν εἶναι ἀπλοί εὐλαβικοί στοχασμοί, ἀλλά ἔχουν σχέση μέ τήν πραγματικότητα τό ἐπιβεβαιώνει ὁ ἱ. πατήρ ἀναφέροντας κάτι, πού ἀπαράλλακτα συμβαίνει μέχρι σήμερα, ὅπως καί στήν ἰδική του ἐποχή. Ὅτι δηλ. ὁ δυστυχῆς δαιμονισμένος ἄνθρωπος δέν μπορεί νά σταθῆ κοντά στά ἅγια λείψανα. Ἐνῶ μπορεί κανεῖς νά δη πολλούς δαιμονισμένους νά μένουν κοντά σέ τάφους, ἀργότερα ὅμως ὅταν πλησιάζουν στίς λάρνακες τῶν ἁγίων λειψάνων φεύγουν τρομαγμένοι, σάν νά πρόκειται νά περπατήσουν ἐπάνω σέ ἀναμμένα κάρβουνα...

Σάν νά βρίσκονται μπροστά σέ φωτιά ἢ σέ ἥλιο πού καίει, οἱ δαίμονες φοβοῦνται καί τρέμουν νά ἀντικρῦσουν τά ἅγια λείψανα. «Καθάπερ γάρ ἀνθρώπων μέλλων ἐπιβαίνειν, οὕτως ἐξ αὐτῶν εὐθέως ἐξάλλεται τῶν προθύρων, οὐδέ πρός τήν θήκην αὐτήν ἀντιβλέψαι τολμῶν»¹⁵.

(Στό ἐπόμενο τό δεύτερο μέρος)

¹³ Ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς Μάρτυρας Αἰγυπτίους, 699C-D, ΑΑΠ26.

¹⁴ Ἱ. Χρυσ., Εἰς τούς Ἁγ. Μακκαβαίους, 623A-B, ΑΑΠ 24.

¹⁵ Ἱ. Χρυσ., Ἐγκώμιον εἰς τόν Ἁγ. Μάρτυρα Ἰουλιανόν 674D, ΑΑΠ26Ε.

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

ἐπί τῇ Ἑορτῇ τῆς Κοιμήσεως
τῆς Θεοτόκου 2022

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί καί πατέρες

Ἡ σημερινή ἑορτή «μία τῶν γλυκυτέρων καί συμπαθεστέρων ἑορτῶν τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου» κατά τόν ἀείμνηστον Παπαδιαμάντην, ὀδηγεῖ ὄλους τοὺς πιστοὺς χριστιανοὺς πρὸς τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο. Ἡ λαμπρότερη αὐτὴ καί λαοφιλέστερη ἑορτὴ καί πανήγυρη τοῦ καλοκαιριοῦ φέρει τὰ βήματά πολλῶν πρωτίστως σέ σεβάσματα, παλαιὰ προσκυνήματα, ὅπου τιμᾶται ἐξαιρέτως ἡ Κοίμησις τῆς Θεοτόκου. Δέν εἶναι μάλιστα λίγοι ἐκεῖνοι, πού θά κοπιᾶσουν περπατώντας ὧρες πολλές ἢ καί γονατιστοί, γιὰ νά φθάσουν μέχρι ἐκεῖ, στὰ ἀρχαῖα λατρευτικά της σκηνώματα. Ἀρκετοί ἐπίσης χριστιανοί θά τηρήσουν νηστεία αὐστηρή πρὸς χάρις της. Ἄλλοι πάλι σέ κάποια μέρη τῆς πατρίδος μας θά φορέσουν μαῦρα ὑποκάμισα πενθώντας τρόπον τινά γιὰ τό θάνατό της. Μερικοί τέλος θά δεινοπαθήσουν μέ τὴ θέλησή τους, ἐκούσια καί θά ὑποφέρουν μένοντες τὴ νύχτα ὑπαίθριοι στίς αὐλές τῶν προσκυνημάτων ἢ σέ ἀπέριττα καί φτωχικά κελλιά μοναστηριῶν.

Καί μέ ὅλες αὐτές τίς ἐκδηλώσεις εὐσέβειας, ἀξιεπαινες ἀσφαλῶς, ἓνα μέρος τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου θά τιμῆσει τό πανσεβάσμιο Πρόσωπο τῆς Ὑπεραγίας

Θεοτόκου, τῆς πάνσεπτης καί ὑπερευλογημένης Μητέρας Θεοῦ καί ἀνθρώπων. Ἀλλά ὅλα αὐτά πού βλέπουμε μέ συμπάθεια καί ἐπαινοῦμε τίς ἡμέρες αὐτές τοῦ θρησκευτικοῦ συναγερμοῦ μέ ἀφορμὴ τὴ μεγάλη Θεομητορικὴ πανήγυρη, εἶναι ἄραγε ἀρκετά νά μᾶς πείσουν γιὰ τὴν πρόοδο τῆς πίστεως τῶν χριστιανῶν μας; Ὅτι ἔχουμε συνεπεῖς χριστιανοὺς, πού βαδίζουν σταθερά τόν μόνο ἀσφαλῆ δρόμο τῆς ζωῆς, τό δρόμο τῆς πίστεως, πού πλέουν μέ σωστὴ πορεία στό ταξίδι τους μέσα στό ταραγμένο πέλαγος τῆς ζωῆς μέ προορισμό τό λιμάνι τῆς Βασιλείας τοῦ Θεοῦ;

Παρεκβαίνοντας στό λόγο μας ἄς θυμηθοῦμε, γιὰ νά ἀπαντήσουμε στήν ἀπορία μας, ἐκεῖνον τόν φαρισαῖο τῆς γνωστῆς μας εὐαγγελικῆς περικοπῆς: πόσα θρησκευτικά ἔργα δέν τηροῦσε μέ πολλή ἀφοσίωση! Τόν τακτικὸ ἐκκλησιασμό, τὴν προσευχή, τὴ νηστεία, τίς διατάξεις τοῦ νόμου, τὴν «καθωσπρέπει» κοινωνικὴ συμπεριφορὰ, προσέχοντας νά μὴν ἐκδηλώνεται ἀρνητικὰ ἀπέναντι στοὺς συνανθρώπους του, καί ὅμως παρόλα αὐτά τὰ «σπουδαῖα» κατορθώματα ἔχασε τόν ἐπαινο, πού περίμενε, ἀπὸ τό Χριστό. Ἀπορρίφθηκε ὁ δυστυχῆς ὡς με-

ταξεταστέος! Για ποιό λόγο έπαθε ό,τι έπαθε; Διότι έξωτερικά, στά μάτια τοῦ κόσμου, ήταν έντάξει. Στά μάτια όμως τοῦ Θεοῦ, πού εισχωροῦν καί βλέπουν στά βάθη τά κρυφά τοῦ νοῦ καί τής καρδιάς, όχι! Έξω ήταν μιά χαρά. Μέσα όμως ήταν γιά κλάματα, άφού έκρυβε έπιμελώς καί υπέθαλπε φίδια φαρμακερά καί επικίνδυνα! Καί τά δηλητηριώδη έρπετά πού ζέστανε στά στήθη του δέν ήσαν άλλο από τίς κακίες του, τήν υπερηφάνια, τόν εγωϊσμό, τήν έπαρση, τό φθόνο καί τήν χαιρεκακία.. Έμοιαζε μέ εκείνον τόν δυστυχή πού προσπαθεϊ μέ άλοιφές καί άλλα επιθέματα νά σβύσει τόν πόνο από τήν άρρώστια, πού κατατρώγει βασικά όργανα τοῦ σώματός του..

Καλές, λοιπόν, ώραϊες καί άξιέπαινες οί θρησκευτικές μας έκδηλώσεις. Άλλά πολύ καλύτερες καί πολύ ώραϊότερες καί πίο άξιέπαινες οί εύλογημένες προσπάθειες μας μέ τή Χάρη του Θεοῦ νά μεταφέρουμε τήν πνοή τής πίστεώς μας, τό σεβασμό καί τήν άγάπη μας πρός τήν

Παναγία, στό νοῦ καί τήν καρδιά μας, στίς καθημερινές μας άποφάσεις, στά έργα μας. Οί θρησκευτικές μας έκδηλώσεις θά μοιάζουν τότε μέ ώραϊα, λαμπερά ρούχα, αλλά επάνω σέ καθαρό κορμί, όταν ή καρδιά μας θά εϊναι καθαρή από κακίες καί εγωϊσμούς.

Εϊθε ή Παναγία Μητέρα μας νά δεχθεϊ εύμενώς τίς έκδηλώσεις σεβασμοῦ καί άγάπης αὐτές τίς ήμέρες στό Πάνσεπτο Πρόσωπό της. Άς μή ξεχνοῦμε όμως ότι πάντοτε θά μᾶς υπενθυμίζει, ό,τι εϊπε κάποτε σέ ένα κύκλο ανθρώπων: «Ό,τι αν λέγει υμϊν ποιήσατε» (Ιωάννου 2,5). Ό Υϊός μου, τό Παιδί μου, ό Ίησοῦς Χριστός ό,τι σᾶς εϊπε, όσα σας δίδαξε μέ τό Ευαγγελίό Του, αὐτά νά κάμετε καί νά εφαρμόζετε στή ζωή σας.

Τοῦτο, άγαπητοί άδελφοί, εύχομαι καί εγώ εις έαυτούς καί άλλήλους. Καί Χρόνια Πολλά σέ όλους, υγεινά καί γεμᾶτα καρπούς ενάρετης ζωής καί πίστεως. Άμήν!

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Παντοτινός εύχέτης σας
Δεκαπενταύγουστος τοῦ 2022

Τὸν τελευταῖο καιρὸ γινόμαστε μάρτυρες ἀνιστορήτων, ἔωλων καὶ προκλητικῶν δηλώσεων, ὁμαδικὰ μάλιστα ἀπὸ τοὺς ἰθύνοντες καὶ κυβερνῶντες τὴν καθ' ἡμᾶς Μικρὰ Ἀσία. Ὡς Ὁρθόδοξοι Ἕλληνες ποιμένες μὲ καταβολὲς οἱ περισσότεροὶ ἀπὸ τὶς ἀλησμόνητες πατρίδες, ἔχομε ἱερὰ ὑποχρέωση νὰ διαφυλάττουμε τὰ ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια καὶ διαπρυσίως νὰ κηρύττουμε τὴν πηγὴ τῆς ἱστορικῆς καὶ θρησκευτικῆς μας ἐμπνεύσεως, ποῦ εἶναι σύμπασα ἡ Μικρὰ Ἀσία, ἡ ἀγιοτόκος καὶ πυρήνας τῆς ἐκκλησιαστικῆς ἱστορίας μας.

Αὐτῆς ποῦ ξεκινᾷ μὲ τὴν Ἀποκάλυψη τοῦ Ἰωάννη, τὶς πορεῖες καὶ ἐπιστολὲς τοῦ Παύλου, τὶς Οἰκουμενικὲς Συνόδους, τὶς γενέτειρες καὶ ἐπισκοπὲς τῶν πλείστων ὄσων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας μας, τοὺς τόπους τῆς καταγωγῆς καὶ μαρτυρίου Παλαιομαρτύρων καὶ Νεομαρτύρων καὶ τέλος τῆς βασικῆς κρητίδας τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἀποκαλύπτει ἡ Ἱστορία μὲ ἀπροσμέτρητες ἀρχαῖες πόλεις, ὅπως Τροία, Ἔφεσος, Σελεύκεια, Ταρσός, Ἀλεξανδρέττα, Φώκαια, Ἄσσος, Ἀδραμύττιο, Καισάρεια, Σεβάστεια, Σώκια, Ἐρυθραία, Σμύρνη, καὶ ὅλες οἱ Ποντιακὲς πόλεις καὶ πού σήμερα μὲ τὰ ἱστορικὰ τους πειστήρια κοσμοῦνται καὶ τὰ ἀνάλογα ἀρχαιοελληνικὰ μουσεῖα.

Σ' αὐτοὺς τοὺς καθηγιασμένους τόπους, ὅπου ἀπὸ τὴ βαθιὰ ἀχλύδα τοῦ Ὀμηρικοῦ ἔπους, τὴ λαμπρὰ ἐποχὴ τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς ἐλληνιστικῆς ἐποχῆς, τὴ συνέχεια τῆς ἐνδοξοτάτης ἐλληνιστικῆς περιόδου καὶ τέλος τῆς ὑπερχιλιόχρονης Βυζαντινῆς περιόδου καὶ ἀφοῦ γιὰ ὅλα αὐτὰ ἐθελοτυφλοῦν γελοιοποιούμενοι βαπτίζουν Τουρκικὸ τὸ πέλαγος τοῦ Αἰγαίου. Τί σχέση ἔχουν αὐτοὶ μὲ τὴ Μινωικὴ ἐποχὴ, μὲ τὸ Θησέα καὶ τὸν Αἰγαία; Ἀπειλοῦν τὰ νησιὰ τῆς Σαπφούς, τοῦ Ὀμήρου, τοῦ Πυθαγόρα, τοῦ Πρωταγόρα, ἀπειλοῦν τὰ νησιὰ μορφῶν ποῦ ἔλαμψαν σὰν ἀστέρια στὸ πέρασμα τῆς ζωῆς τους σὰν τὸν Κοραή, σὰν τὸν Λογοθέτη, σὰν τὸν Ἐλύτη, σὰν τὸν Κανάρη, σὰν τὸν Ἴπποκράτη καὶ τί θέλουν ἐπὶ τέλος νὰ μᾶς ποῦν πῶς αὐτὰ εἶναι Τουρκοκνήσια; Ἀλλὰ γιὰ μᾶς ὅπου ἡ Ἱστορία καὶ ἡ γνώση της ἀποτελοῦν τὴν πεμπουσία τῆς ὑπάρξεώς μας ὅλες αὐτὲς οἱ ἀπειλὲς εἶναι φληναφήματα καὶ ἔωλες καὶ ἀνιστόρητες ἐπιθυμίες.

Ἀνατολίτικα καμῶματα

Ὑπὸ τοῦ Πρωτ/ρου Ἀθανασίου Παπαδάκη
Γενικοῦ Ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου

Και για να προκαλέσουμε περισσότερο: επαίρονται για κάποιες νίκες τους και ἐδῶ τοὺς θυμίζουμε: Ποιοὶ ἦταν οἱ μεγαλύτεροι Καπουδὰν πασάδες τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας; Μήπως ἦταν οἱ ἀδελφοὶ Μπαρμπαρόσα (Κοκκινογέννηδες) ἀπὸ τὴ Μυτιλήνη; Ποιὰ ἦταν τὰ ὀνόματα τῶν χριστιανῶν γονέων τους; Οἱ ἀδελφοὶ Πιρὶν ἦταν τὰ παιδιά τοῦ Ἑλληνα καροποιοῦ ἀπὸ τὴν Καλλίπολη, τὰ ὅποια ἀνεδείχθησαν οἱ μεγαλύτεροι θαλασσοπόροι καὶ ὅσο γιὰ τὸ 1915, ἄς μὴν ὑπῆρχε ἡ Γερμανικὴ βοήθεια καὶ θὰ βλέπαμε τί ἐστὶ Δαρδανέλλια. Ἀναφορικὰ δὲ γιὰ τὴ Σμύρνη ἀλλιῶς μᾶς λέει ἡ Ἱστορία τὰ γεγονότα. Ἄς ἀφήσουν λοιπὸν τοὺς κομπασμοὺς καὶ τὶς ἀρρωστημένες ἐπιδιώξεις, ἄς προσγειωθοῦν στὴν ὠμὴ πραγματικότητα καὶ ἄς θυμηθοῦν τοὺς λόγους ποὺ ὀδήγησαν στὴ διάλυση τῆς Ὄθωμανικῆς αὐτοκρατορίας. Τέτοια ὄνειρα καὶ ἐπιδιώξεις ἔφυγαν ἀνεπιστρεπτί. Ἡ ἱστορία βοᾷ καὶ τὰ γεγονότα ἐκδικοῦνται.

Ἄς ἐπιλύσουν τὰ δικά τους ἐσωτερικὰ προβλήματα καὶ ἄς ἀφήσουν τὶς γείτονες χῶρες νὰ συνυπάρχουν εἰρηνικά. Δὲν θὰ ἤθελα νὰ ἀναφέρω καὶ τὶς προφητεῖες τῶν Ἁγίων τῆς πίστεώς μας.

Ἄς μὴ προκαλοῦν τὸ φιλότιμο τῶν πέριξ αὐτῶν λαῶν, διότι ἡ πρόκληση διεγείρει μνήμες, ἀναζωπυρώνει ἐθνικὰ φρονήματα, γεννᾷ αἰσθήματα γενναιοσύνης καὶ ἐκδικητικότητας στοὺς λαοὺς, τοὺς ὁποίους μὲ βαρβαρότητα ὑπέταξαν καὶ τῶν ὁποίων λαῶν τὰ τέκνα ἀκούσια ἔγιναν γενίτσαροι τῶν Ὄθωμανῶν. Ἄραγε δὲν αἰσθάνονται μειονεκτικοὶ καὶ ντροπιασμένοι ὅταν στὰ κατὰμεστα ἀπὸ ἱστορικὰ λείψανα Χετταίων, Ἀσσυρίων, Βαβυλωνίων, Περσῶν, Ἑλλήνων μαρτυρεῖται παρουσία ἐπὶ χιλιάδες ἐτῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ποτὲ δὲν ὑπῆρξαν Ὄθωμανοὶ ἢ Τοῦρκοι:

Πρὶν στεγνώσει ἡ μελάνη τῆς πέννας μας παρουσιάστηκε χάρτης ἀπὸ ἐθνικιστὲς Τοῦρκους μὲ πρωτοπόρο τὸν Μπαξελί, ὅπου ἡ Κνωσός, ἡ Φαιστός, ὁ Χάνδακας, τὸ Ρέθυμνον, τὰ Χανιά παρουσιάζονται στὸ χάρτη ὡς Τουρκικά, «αἰδῶς Ἀργεῖοι!». Εὐτυχῶς ἀντέδρασε καὶ ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Αὐστραλία, διότι διαμαρτυρήθηκαν ἀκόμη πέρα ἀπὸ τὰ ἑλληνικὰ στοιχεῖα τοῦ νησιοῦ καὶ τὰ κάστρα καὶ τὰ λιμάνια καὶ τὰ κτίρια Βενετσάνων, καὶ ἄλλων Εὐρωπαίων κατακτητῶν.

Σὲ μᾶς ὅλους ἓνα ἰσχύει: ὅ,τι ἔπαθε στὸν Α΄ Παγκόσμιο πόλεμο ἡ τουρκικὴ ναυαρχίδα ἔχοντας ἀπέναντι ἓναν ἀκαταμάχητο «Ἀφέρωφ» τὸ ἴδιο θὰ συμβεῖ καὶ τώρα ἂν θὰ συμβεῖ νὰ πράξουν ἓνα ἀπονενομημένο ἀτόπημα κατὰ τῆς πατρίδας μας. Ὁ λαός μας μέσα ἀπὸ τὰ σπλάγχνα του ἔβγαλε ἐκεῖνον τὸν περίφημο οἰωνὸ «εἰς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πατρὸς».

Τό χριστοκεντρικό στοιχείο στις διδαχές του ἁγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ

Τοῦ Μιχαήλ Γ. Τρίτου, Καθηγητοῦ Α.Π.Θ.

**«Τό κορμί σας ἄς σᾶς τό καύσουν,
ἄς σᾶς τό τηγανίσουν, τά πράγματά σας
ἄς σᾶς τά πάρουν, μή σᾶς μέλη,
δῶστε τα, δέν εἶναι ἐδικά σας.
Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται»**

Η Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία καί ὁ ἀπανταχοῦ ἑλληνισμός γιορτάζουν τήν 24^η Αὐγούστου τή μνήμη τοῦ Μεγάλου Διδάχου τοῦ δούλου Γένους πατροκοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ, πού ὑπῆρξε ὁ ἐπιβλητικότερος λαϊκός ἀναγεννητής τῶν τελευταίων χρόνων τῆς σκλαβιάς καί ὁ πιό θερμός κήρυκας τοῦ πνευματικοῦ διαφωτισμοῦ, τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης, τῆς δικαιοσύνης καί τῆς ἐλευθερίας.

Συνήθως ὑπερτονίζεται ἡ ἐθνική καί κοινωνική διάσταση τοῦ ἔργου τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ, πού ἐντοπίζεται στήν ἀναστολή τοῦ ἐξισλαμισμού, στήν ἴδρυση σχολείων καί στήν καλλιέργεια τῆς ἐλληνικῆς γλώσσας. Τό πρώτιστο ὅμως ἔργο τοῦ ἁγίου Κοσμᾶ ἦταν ἡ χριστοποίηση τοῦ κόσμου καί ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς του.

«Χριστός καί ψυχή σᾶς χρειάζεται»

Α'

Ὁ Χριστός ὑπῆρξε γιά τόν Κοσμᾶ τό θεμέλιο πάνω στό ὁποῖο στήριξε τή ζωή καί τό ἔργο του. Γιατί ἔργα, κατορθώματα καί πράξεις, ζωή, θυσίες καί μόχθος σάν

τοῦ Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ δέν ἀντέχουν σέ ἄλλη θεμελίωση. «*Θεμέλιον γάρ ἄλλον, οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρά τόν κείμενον, ὅς ἐστίν Ἰησοῦς Χριστός*» (Α΄Κορ. γ', 11). Τό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ ἀναφέρεται συχνά στις Διδαχές τοῦ ἁγίου, ἰδίως στις ἀρχές τῶν ὁμιλιῶν. Γιά τόν Χριστό ὁ ἅγιος Κοσμᾶς ἐκφράζεται μέ τίς γλυκύτερες ἐκφράσεις. Ὁ Χριστός γι' αὐτόν εἶναι «*ὁ γλυκύτατος αὐθέντης καί δεσπότης, ὁ ποιητής τῶν ἀγγέλων καί πάσης νοητῆς καί αἰσθητῆς κτίσεως*». Σέ ἄλλο σημεῖο τῶν διδαχῶν του ὁ ἅγιος Κοσμᾶς λέγει: «*Τόν Χριστόν μου λοιπόν, ἀδελφοί μου, πιστεύω, δοξάζω καί προσκυνῶ, τόν Χριστόν μου παρακαλῶ νά μέ καθάριση ἀπό κάθε ἀμαρτίαν ψυχικά καί σωματικά, τόν Χριστόν μου παρακαλῶ νά μέ δυναμώση νά νικήσω τούς τρεῖς ἐχθρούς, τόν κόσμον, τήν σάρκα καί τόν Διάβολον, τόν Χριστόν μου παρακαλῶ νά μέ ἀξιώση νά χύσω καί τό αἷμα μου διά τήν ἀγάπην του, καθὼς τό ἔχυσε καί ἐκεῖνος διά τήν ἀγάπην μου*».

Ἡ διαρκῆς ἐπίκληση τοῦ ὀνόματος τοῦ Χριστοῦ ἀπό τόν ἅγιο Κοσμᾶ εἶναι ἀπόλυτα δικαιολογημένη, γιατί ὁ Χριστός εἶναι τό δεύτερο πρόσωπο τῆς Παναγίας Τριάδος, «ἐν ᾧ κατοικεῖ πᾶν τό πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς» (Κολ.β',9). Εἶναι ὁ Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ, ὁ ὁποῖος διά τήν «ἡμετέραν σωτηρίαν» ἐνηνθρώπησε, ἔπαθε, ἐτάφη, «ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ» καί ἀνελήφθη εἰς τούς οὐρανοῦς, θεώσας τήν ἀνθρωπίνην φύσιν. Εἶναι Ἐκεῖνος πού θά ἔλθει στό τέλος τῆς ἱστορίας μετά δόξης «κρῖναι ζώντας καί νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος». Ὁ Χριστός εἶναι «ἡ ὁδός, ἡ ἀλήθεια καί ἡ ζωή». Ἡ κλεῖς τοῦ αἰνίγματος τῆς ζωῆς. Τό κέντρο, ὁ ἄξονας καί τό νοηματικό πλήρωμα τῆς παγκόσμιας ἱστορίας. Αὐτό, γιά τόν ὁποῖο καί αὐτός ὁ Ἐγγελος δέν δίστασε νά ὁμολογήσει ὅτι «κάθε ἱστορία προέρχεται ἀπό τόν Χριστόν καί κατευθύνεται πρὸς Αὐτόν». Ὁ Χριστός εἶναι τό πλήρωμα τοῦ νόμου καί τῶν προφητῶν. Ἡ ἐνσάρκωση τῆς ἀγιότητος, τῆς ἀναμαρτησίας καί τῆς ἀρετῆς. «Ὁ μή γνούς ἁμαρτίαν» (Β' Κορ. ε',21). «Ὁ ὄσιος, ὁ ἄκακος, ὁ ἀμίαντος, ὁ κεχωρισμένος ἀπό τῶν ἁμαρτωλῶν καί ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος» (Εβρ. ζ', 26). Εἶναι ὁ Σωτήρας καί Λυτρωτής, ἀφοῦ «οὐκ ἔστιν ἐν ἄλλῳ οὐδενί ἡ σωτηρία, οὐδέ γάρ ὄνομα ἐστίν ἕτερον τό δεδομένον τοῖς ἀνθρώποις, ἐν ᾧ δεῖ σωθῆναι ἡμᾶς». Δικαιολογημένα ὁ Πατρο-Κοσμᾶς ἀναφωνεῖ: «...Ἀνίσως, ἀδελφοί μου, καί ἦτον δυνατόν νά ἀνεβῶ εἰς τόν οὐρανόν νά φωνάξω μίαν φωνήν μεγάλην, νά κηρύξω εἰς ὅλον τόν κόσμον πῶς ὁ μόνος ὁ Χριστός μου εἶναι Υἱός καί Λόγος τοῦ Θεοῦ καί Θεός ἀληθινός καί ζωή τῶν ἀπάντων, ἤθελα νά τό κάμω...».

Β'

Στό μεγάλο θέμα τῆς ψυχῆς καί τῆς ἀθανασίας τῆς ὁ ἅγιος Κοσμᾶς δίδει ξεχωριστή σημασία, ἀφοῦ ἀποτελεῖ τό κύριο στοιχεῖο τῆς ἀνθρώπινης ὀντολογίας. Σύμφωνα μέ τή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας μας ὁ ἄνθρωπος ἀποτελεῖται ἀπό σῶμα καί ψυχή. Καί τό μέν σῶμα, ὡς φέρον τά μεταπτωτικά στοιχεῖα τῆς ἀδαμικῆς πτώσης, ἐναποτίθεται στή γῆ «ἐξ ἧς ἐλήφθη», ἡ δέ ψυχή εἶναι προορισμένη νά ζήσει αἰώνια εἴτε κοντά στό Θεό τῆς ἀγάπης, μετέχοντας τῆς θαβωρείου φωτοχυσίας εἴτε μακρῶς ἀπό Αὐτόν σέ μιά ζωή μέ συνειδησιακές τύψεις, πού συνοστοῦν τήν ζωή τῆς κολάσεως. Εἶναι πολύ χαρακτηριστικά τά ὅσα λέγει ὁ ἅγιος Κοσμᾶς γιά τό θέμα μας: «Πρέπει καί ἐμεῖς νά στοχασθοῦμεν τί εἶναι τό σῶμα καί τί εἶναι ἡ ψυχή. Τό σῶμα εἶναι χῶμα, λάσπη καί αὔριον θέ νάν τό φᾶνε τά σκουλήκια καί ἀνάγκη εἶναι ἡ ψυχή νά χαιρεταί πάντοτε εἰς τόν παράδεισον ἀνίσως καί κάμη καλά ἢ νά καίεται πάντοτε εἰς τήν κόλασιν ἀνίσως καί κάμη κακά. Τοῦτο τό σῶμα ὅπου βλέπομεν, ἀδελφοί μου, δέν εἶναι ἄνθρωπος ἀλλά εἶναι ὡσάν ἓνα φόρεμα τῆς ψυχῆς. Ἡ ψυχή εἶναι ἄνθρωπος, ἡ ψυχή εἶναι ὅπου βλέπει, ἀκούει, ὀμιλεῖ, πιάνει, περιπατεῖ, μανθάνει γράμματα, τέχνες, ἐπιστῆμες, ἡ ψυχή εἶναι ὅπου δίνει ζωή εἰς τό σῶμα καί δέν τ' ἀφήνει νά βρωμήση καί, καθῶς ἔβγη ἡ ψυχή, βλέπετε φανερά καί εὐθύς βρωμᾶ καί σκουληκιάζει τό σῶμα, διατί δέν εἶναι ἄνθρωπος. Το κορμί ἔχει τά μάτια του, μά δέν βλέπει, ἔχει τά αὐτιά του, μά δέν ἀκούει, ἔχει τό στόμα του, μά δέν ὀμιλεῖ, ἔχει τά χέρια του μά δέν πιάνει, ἔχει τά ποδάρια του, μά δέν περιπατεῖ. Ἴσια εἶναι

ή πέτρα, ἴσια καί τό σῶμα χωρίς ψυχήν». Ἡ ἀξία τοῦ σώματος χωρίς τήν ψυχή εἶναι μηδαμινή. Εὐτελής ἡ τιμή του, ἀφοῦ τό χημικό ἐργαστήριο ἀποφαίνεται ὅτι ἀπό τα συστατικά τοῦ ἀνθρωπίνου ὄγκου θά μπορούσαν νά βγοῦν: 7 κομμάτια σαπούνη ἀπό τό λίπος του, λίγα μολυβδοκόνδυλα ἀπό τόν ἄνθρακα, 7 κουτιά σπύρτα ἀπό τόν φώσφορο, μιά πρόκα ἀπό τόν σίδηρο καί ἕνας κουβᾶς ἀσβέστι. Αὐτός εἶναι ὁ ἀνθρωπος. Μηδαμινή ἡ ἀξία του. Ἐλάχιστα σημερινά εὐρώ. Αὐτή ἡ τιμή μένει γιά τόν ἀνθρωπο, ὅταν ἀρνηθεῖ τόν ἀνεκτίμητο παράγοντα, πού λέγεται ψυχή. Εἶναι ἡ εὐτελής ἀξία πού θά μείνει στό μαρμάρινο βᾶθρο, πάνω στό ὁποῖο στηρίζεται ὁ Ἑρμῆς τοῦ Πραξιτέλους, μετά τό γκρέμισμα τοῦ γλυπτοῦ ἀριστουργήματος. Δέν ὑπολείπεται παρά ἡ τιμή πού μένει στήν ξύλινη κορνίζα μετά τό ξέσχισμα τοῦ μεγαλουργήματος τοῦ Ραφαήλ πού πλαισιώνει.

Ὁ ἅγιος Κοσμᾶς, πού ἤξερε νά θεολογεῖ, χρησιμοποιώντας ζεστές ἀνθρώπινες ἐκφράσεις μέ μιά ἀπλότητα συγκλονιστική, τόνιζε πώς ὁ ἀνθρωπος δέν εἶναι μόνον «χοῦς», ἀλλά ἔχει μέσα του τήν πνοή τοῦ Θεοῦ, τήν λογική καί ἐλεύθερη ψυχή. Μέ αὐτή ὁ ἀνθρωπος ἄπτεται τοῦ κόσμου τῶν ἀγγέλων καί ἀποβαίνει κρίκος διάμεσος μεταξύ τῶν δύο κόσμων, τοῦ ἀοράτου καί τοῦ ὁρατοῦ. Ἡ θεία προέλευση τῆς ἀνθρώπινης ψυχῆς τήν καθιστᾶ μοναδική καί ἀσύγκριτη. «Πᾶς ὁ κόσμος», γράφει ὁ ἅγιος Ἰωάννης τῆς Κλίμακος, «ψυχῆς οὐκ ἀντάξιος· ὁ μέν γάρ παροίχεται (=παρέρχεται) ἡ δέ ἀφθαρτος».

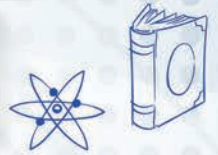
«Τοῦτο σᾶς λέγω πάλιν καί σᾶς παραγγέλω: κᾶν ὁ οὐρανός νά κατέβη κάτω κᾶν ἡ γῆ νά ἀνέβη ἀπάνω κᾶν ὁλος ὁ κόσμος νά χαλάση καθώς μέλλει νά χαλάση σήμερον αὔριον, νά μή σᾶς μέλη τί ἔχει νά κάμη ὁ Θεός. Τό κορμί σας ἄς σᾶς τό καύσουν, ἄς σᾶς τό τηγανίσουν, τά πράγματα σας ἄς σᾶς τά πάρουν, μή σᾶς μέλη, δῶστε τα, δέν εἶναι ἐδικά σας. Ψυχή καί Χριστός σᾶς χρειάζεται. Ἐτοῦτα τά δύο ὁλος ὁ κόσμος νά πέση, δέν ἠμπορεῖ νά σᾶς τά πάρη, ἔξω ἂν τύχη καί τά δώσετε μέ τό θέλημά σας. Αὐτά τά δύο νά τά φυλάγετε νά μήν τύχη καί τά χάσετε».

Ὁ Κοσμᾶς ὁ Αἰτωλός στό πολυδιάστατο ἔργο του μᾶς παραγγέλει στό καράβι τῆς ζωῆς μας νά βάλουμε πηδάλιο ἡγεμόνα ψυχή. "Ὅλα τά πράγματα, ὅλες τίς σκέψεις, ὅλες τίς ἐνέργειες τῆς ὑπάρξεώς μας νά τίς κρίνουμε κάτω ἀπό τό πρίσμα τῆς πνευματικῆς μας καταγωγῆς. Μᾶς παραγγέλει ἀκόμη νά πάρουμε μέσα στό σκάφος τῆς ζωῆς μας τόν Χριστό. Γιατί στόν παρόντα κόσμο τῆς συγχύσεως, τῆς ἀγωνίας, τοῦ χάους τῶν ιδεῶν, πού χάνεται ὁ δρόμος καί ὁ σκοπός τῆς ζωῆς καί ὁ ἀνθρωπος πλανιέται στήν ἐρημία, μιά παρηγοριά ὑπάρχει, ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ. Ἡ ἀλήθεια τοῦ Χριστοῦ καί μόνον εἶναι πού σώζει, γιατί ἄλλη ἀλήθεια δέν ὑπάρχει, καί οὔτε σώζει ἂν εἶναι δυνατόν νά ὑπάρχει. Ἄν πάρουμε, λοιπόν, τόν Χριστό στό πλοῖο τῆς ζωῆς μας καί ἂν ἡ ψυχή μας εἶναι ἐκείνη πού κατευθύνει τήν πορεία τοῦ σκάφους τῆς ζωῆς μας, τότε σίγουρα θά φθάσουμε στό λιμάνι τοῦ οὐρανοῦ, στήν ἀγκαλιά τοῦ Θεοῦ Πατέρα, πού εὔχομαι ὅλους νά ἀξιώσει ὁ Θεός, διά πρεσβειῶν τοῦ ἀγίου Κοσμᾶ τοῦ Αἰτωλοῦ.

Έγκύκλιος επί τῆ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους 2022-2023

Πρὸς τοὺς μαθητὲς καὶ τίς μαθήτριες
τῆς καθ' ἡμᾶς θεοσώστου Ἐπαρχίας

Ἀγαπητά μας παιδιά

Ἐπικοινωνοῦμε καὶ πάλι μαζί σας, «διά χάρτου καὶ μέλανος», μέ τὴν παρούσα Ἐγκύκλιό μας, μέ ἀφορμὴ τὴν ἐναρξὴ τῶν μαθημάτων σας κατὰ τὸ νέο σχολικό ἔτος 2022-2023. Ἐπιθυμοῦμε κατ' ἀρχάς νά σᾶς εὐχηθοῦμε μέσα ἀπὸ τῆ ψυχὴ μας καλὰ νά ἀρχίσει καὶ καλὰ ἐπίσης νά τελειώσει ἡ καινούργια σχολικὴ χρονιά, πού μᾶς χαρίζει ὁ Πανάγαθος Θεός, «ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος», ὁ Κύριος τοῦ παντός. Καὶ λέγοντας «καλὰ» ἐννοοῦμε νά ἔχουμε στήν πατρίδα μας εἰρήνη, κοινωνικὴ γαλήνη καὶ σέ προσωπικό ἐπίπεδο, ὁ καθένας μας ἐκεῖνο τὸ ἀνεκτίμητο ἀγαθό, πού λέγεται ὑγεία.

Θά ἔχετε ἀντιληφθεῖ ἐπίσης, ἀγαπητά μας παιδιά, ὅτι στόν κόσμον τὸν καιρὸ αὐτὸ ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀστάθεια. Θέλετε οἱ πανδημίες, πού τελειωμὸ δέν ἔχουν, οἱ ἀναπάντεχοι πόλεμοι, ἡ ἐπικίνδυνη κλιματικὴ κρίση, κλόνισαν τὴν ἐσωτερικὴ εἰρήνη, τὴν ἰσορροπία τῆς ψυχῆς. Μπορεῖ ἡ προηγμένη Τεχνολογία νά μᾶς ἔχει ἐφοδιάσει μέ ἄφθονα μέσα ἀνέσεων καὶ ψυχαγωγίας, τόσα πού καμία γενεά στο παρελθόν δέν μποροῦσε νά φαντασθεῖ, καὶ

ὁμως ἡ εὐτυχία, ἡ ἀδιατάρακτη στό ἐσωτερικὸ τῆς ψυχῆς μας γαλήνη παραμένει ὄνειρο ἀπατηλό.

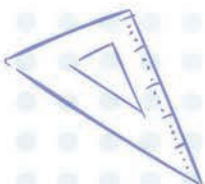
Κατὰ τὴν ταπεινὴ μας γνώμη, πού εἶναι γνώμη τοῦ Χριστοῦ μας, τοῦ Εὐαγγελίου Του, τῆς ἁγίας θρησκείας μας, τό αἶσθημα τῆς ἀστάθειας, τῆς ψυχικῆς ἀνισορροπίας τοῦ ἀνθρώπου μας ὀφείλεται στό γεγονός, ὅτι ἐβγαλε τό κυριότερο στήριγμα ἀπὸ τὴ ζωὴ

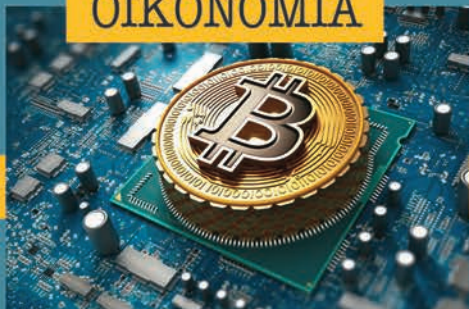

του, πού λέγεται πίστη στό Θεό καὶ ἐμπιστοσύνη ἀπόλυτη στήν Ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Γι' αὐτό μετά τίς ἐγκάρδιες εὐχές μου παρακαλῶ νά ἀκούσετε τὴ φωνὴ τοῦ Ἐπισκόπου σας: Ἐκτός ἀπὸ τίς πολυτίμες καὶ χρήσιμες γνώσεις πού θά θελήσετε νά ἀποκομίσετε ἀπὸ τὸ σχολεῖο σας, φροντίστε νά ἀποκτήσετε σιγά-σιγά αὐτὸ τὸ ἀνεκτίμητο νοητὸ στήριγμα, πού λέγεται πίστη στήν Ἀγάπη καὶ ἐμπιστοσύνη στήν Πρόνοια τοῦ Χριστοῦ. Νά ξέρετε πώς, ὅ,τι καὶ νά σᾶς συμβεῖ θλιβερό καὶ δυσάρεστο, θά μείνετε ἀκλόνητοι στοὺς στόχους καὶ τά καλὰ σας ἔργα. Οὐδέποτε θά μετανιώσετε Δέν εἶχε καθόλου ἄδικο ὁ ποιητὴς ὅταν ἔλεγε: «Μὴ φοβηθεῖς αὐτόν πού στήριξε στήν πίστη ἐπάνω τὴν ἐλπίδα. Τόν εἶδα στή ζωὴ νά μάχεται, μὰ πάντοτε ἀνίκητο τόν εἶδα!»

Ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ

Παντοτινὸς σας εὐχέτης.

SWIFT

Του Οικονομολόγου Νικολάου Χατζητριανταφύλλου

Προσφάτως ήρθε στην έγκαιριότητα λόγω της Ουκρανικής κρίσης ο όρος «swift» και η άπειλη αποκλεισμού για την Ρωσία απ' αυτό, ως αντίμετρο των χωρών που αντιδρούν στην είσβολή. Τί όμως ακριβώς είναι αυτός ο όρος;

Τό SWIFT είναι **σύστημα ανταλλαγής μηνυμάτων μεταξύ των τραπεζών παγκοσμίως**. Είναι η παγκόσμια οικονομική αρτηρία που επιτρέπει την όμαλή και ταχεία μεταφορά χρημάτων εκτός συνόρων. Πρόκειται για ένα διατραπεζικό σύστημα μέσω του οποίου τά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα καταγράφουν, ενημερώνουν και διεκπεραιώνουν διασυνοριακές χρηματοοικονομικές συναλλαγές. **Ίδρύθηκε τό 1973, έχει την έδρα του στό Βέλγιο και συνδέει 11.000 τράπεζες** και ιδρύματα σε περισσότερες από 200 χώρες. Τό SWIFT στέλνει περισσότερα από 40 εκατομμύρια μηνύματα την ημέρα, καθώς τρισεκατομμύρια δολάρια αλλάζουν χέρια μεταξύ εταιρειών και κυβερνήσεων (ειδικά για τή Ρωσία για την οποία έγινε λόγος εκτιμάται πως περισσότερο από τό 1% αυτών των μηνυμάτων αφορούν πληρωμές από εκεί).

Τό SWIFT δημιουργήθηκε από αμερικανικές και εύρωπαϊκές τράπεζες, οι οποίες δέν ήθελαν ένα μόνο ίδρυμα νά αναπτύξει τό δικό του σύστημα και νά έχει μονοπώλιο και ανήκει από κοινού σε περισσότερες από 2.000 τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Τήν έποπτεία του την έχει η Έθνική Τράπεζα του Βελγίου σε συνεργασία με τίς μεγαλύτερες κεντρικές τράπεζες σε όλο τον κόσμο. Τό δίκτυο ανήκει από κοινού σε περισσότερες από 2.000 τράπεζες και χρηματοπιστωτικά ιδρύματα. Τήν έποπτεία του έχει η Έθνική Τράπεζα του Βελγίου σε συνεργασία με τίς μεγαλύτερες κεντρικές τράπεζες σε όλο τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της Όμο-

σπονδιακής Τράπεζας των ΗΠΑ και της Τράπεζας της Άγγλιας. Διασφαλίζει στά μέλη του την ασφάλεια των διεθνών έμπορικων συναλλαγών και... υποτίθεται πως δέν εμπλέκεται στίς μεταξύ τους διαφορές. Ο αποκλεισμός από τό swift είναι απόφαση αποκλειστικά των κυβερνήσεων των χωρών και όχι των αρχών που τό έποπτεύουν. Έτσι τό Ίραν τό 2012 αποκλείστηκε από τό SWIFT, στό πλαίσιο των κυρώσεων για τό πυρηνικό του πρόγραμμα. Ο αποκλεισμός αυτός στέρησε στό Ίραν ποσό που αντιστοιχεί σχεδόν στά μισά έσοδα του από τίς εξαγωγές και περίπου στό 30% των έσόδων του από τό έξωτερικό έμπόριο. Τότε όμως βρέθηκαν Τουρκικές Τράπεζες νά «παρακάμψουν» τό χρηματοπιστωτικό έμπάργκο προσφέροντας - φυσικά πάντα με ανταλλάγματα - ένα είδος «ξεπλύματος», στην Ίρανική οικονομία. Τό ίδιο φοβόταν πως θά γίνει κι αυτή τή φορά με τή Ρωσία, οι χώρες που προτεινανε τον αποκλεισμό της ως μέτρο πίεσης για τον πόλεμο.

Πως όμως ακριβώς θά επηρέαζε τή Ρωσία ο αποκλεισμός της από τό Swift;

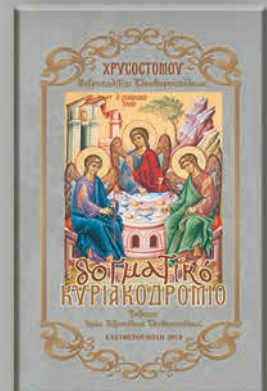
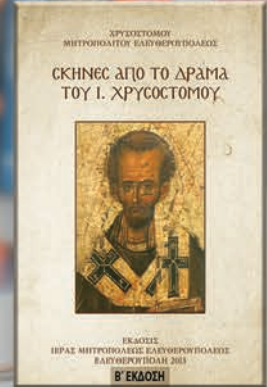
Οι ρωσικές εταιρείες θά έχαναν τήν πρόσβαση στίς όμαλές και άμεσες συναλλαγές που παρέχει τό σύστημα και οι πληρωμές για τά πολύτιμα ένεργειακά και γεωργικά προϊόντα της θά διαταράσσονταν σοβαρά. Οι τράπεζες πιθανότατα θά έπρεπε νά συναλλάσσονται άπευθείας μεταξύ τους, προσθέτοντας καθυστερήσεις και έπιπλέον κόστος και θά έμπόδιζε τήν ικανότητα της Ρωσίας νά άνακτά τά διεθνή κέρδη από τίς εξαγωγές πετρελαίου και φυσικού άεριου της. Νά θυμίσουμε πως και τό 2014 είχε άπειληθεί ξανά με αποκλεισμό όταν προσάρτησε τήν Κριμαία και τότε πάλι είχε δηλώσει ότι η κίνηση αυτή θά ίσοδυναμούσε με κήρυξη πολέμου!

“Αν και οι δυτικοί σύμμαχοι δέν υλοποίησαν τήν άπειλή τους, ή Ρωσία άνέπτυξε τό δικό της σύστημα διασυνοριακής μεταφοράς χρημάτων.

Γιά νά προετοιμαστέι γιά μιά τέτοια κύρωση, ή ρωσική κυβέρνηση δημιούργησε ένα Έθνικό Σύστημα Καρτών Πληρωμών, γνωστό ως Mir. Όστόσο, ελάχιστες χώρες τό χρησιμοποιούν επί του παρόντος. Ό άποκλεισμός τής Ρωσίας όμως από τό σύστημα αυτό, θά έβλαπτε και τίς εταιρείες πού προμηθεύουν άγαθά στή χώρα και άγοράζουν από αυτήν, ιδίως δέ τή Γερμανία, άφού ή Ρωσία είναι ό κύριος προμηθευτής πετρελαίου και φυσικού αερίου τής Εύρωπαϊκής Ένωσης και ή έξεύρεση έναλλακτικών προμηθειών δέν είναι εύκολη υπόθεση. Μέ τίς τιμές τής ενέργειας ήδη στά ύψη, ή περαιτέρω άναστάτωση είναι κάτι πού πολλές κυβερνήσεις θέλουν νά άποφύγουν. Από τήν άλλη, οι εταιρείες στίς όποιες ή Ρωσία χρωστά χρήματα θά έπρεπε νά βρουν έναλλακτικούς τρόπους γιά νά πληρωθούν. Ό κίνδυνος διεθνούς τραπεζικού χάους ήταν και είναι πολύ μέγανος κι ενώ είπώθηκε πώς ένας άποκλεισμός θά μπορούσε νά συρρικνώσει τή ρωσική οίκονομία κατά 5% ώστόσο υπάρχουν άμφιβολίες σχετικά μέ τόν διαρκή άντίκτυπο στή ρωσική οίκονομία. Οι ρωσικές τράπεζες θά μπορούσαν νά δρομολογήσουν τίς πληρωμές μέσω χωρών όπως προείπαμε πού δέν έχουν επίβάλει κυρώσεις, όπως ή Κίνα, ή όποία έχει τό δικό της σύστημα πληρωμών. Τέλος, μιά τέτοια άπόφαση θά χρειαζόταν τήν ύποστήριξη των εύρωπαϊκών κυβερνήσεων, πολλές από τίς όποιες διστάζουν έξαιτίας τής πιθανότητας νά βλάψουν τίς δικές τους οίκονομίες.

Ένισχύστε
παρακαλούμε
τό φιλανθρωπικό έργο
τής Μητροπόλεως

Πληροφορίες- Παραγγελίες:
Βιβλιοπωλείο Ί. Μ. Έλευθερουπόλεως
Άρχμ. Κύριλλος Ποτηρένιας,
Τηλέφωνο: 25920-23011

ΥΠΟΔΟΧΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΚΥΝΗΣΗ ΤΗΣ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΤΟΥ ΕΚ ΔΑΡΔΑΝΕΛΛΙΩΝ

31 Ιουλίου 2022

Μεγάλη χαρά και συγκίνηση δοκίμασαν οι χριστιανοί της ταπεινής μας Μητροπόλεως, καθώς πλείστοι αξιώθηκαν να υποδεχθούν τη **σεπτή κάρα του αγίου Θεοδώρου του Νεομάρτυρος εκ Δαρδανελίων**. Τό άγιο του λείψανο από έτων ως θησαυρός πολύτιμος φυλάσσεται στον ιερό Ναό της όσίας Ξένης της ιερᾶς Μητροπόλεως Νικαίας.

Παλαιά και διακαής ήταν η επιθυμία των κατοίκων της ένορίας του Όφρυνίου να προσκυνήσουν την σεπτή κάρα του Αγίου, ό όποιος υπήρξε κάποτε συμπατριώτης των, άφου καταγόταν από τό παλαιό Όφρύνιο της Μικρᾶς Ασίας, τό Έρένκιοι. Μετά την Μικρασιατική καταστροφή μακρυνοί άπόγονοι του Αγίου Θεοδώρου έγκαταστάθηκαν σέ μία ώραία και κατάφυτη περιοχή του Παγγαίου και άπετέλεσαν τό νέο Όφρύνιο. Έκει κάθε χρόνο, 2 Αύγουστου, ημέρα της μνήμης του Αγίου, έτελειτο καλή πανήγυρις και μόλις πρίν λίγα χρόνια, μετά άπό θερμή παράκληση του Έπισκόπου μας, οί δραστήριοι, φιλόθρησκοι και φιλοπάτριδες κάτοικοί του, άνήγειραν ευμέγεθες και κομψό έξωκκλήσι στό όνομά του συμπατριώτη άγαπημένου Αγίου των. Και άπό τότε ζούσαν μέ την έλπίδα να υποδεχθούν και προσκυνήσουν ό,τι άπέμεινε άπό τό αίματο-

βαμμένο λείψανο του ήρωϊκού Νεομάρτυρος.

Και έδωσε ό Θεός έφέτος να πραγματοποιηθεϊ ό ιερός πόθος των χριστιανών του Όφρυνίου. Ό Μητροπολίτης μας έπικοινωνησε μέ τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Νικαίας, τον κ. Αλέξιο, μέ τον όποιον συνδέεται μέ δεσμούς φιλίας και έν Χριστώ άγάπης, και του ζήτησε να έπιτρέψει να μεταφερθεϊ η τίμια κάρα του Αγίου άπό τον ναό της όσίας Ξένης Νικαίας στο Όφρύνιο. Αυτή δέ ήταν η έπίσημη έπιστολή προς τον Άγιο Νικαίας.

«Σεβασμιώτατε Άδελφέ, Άγιο Νικαίας

Διά του παρόντος έγγράφου διαβιβάζομεν εις Υμᾶς αίτησιν - άντίγραφον πρακτικοῦ του Αϊδεσιμωτάτου Οίκονόμου Έμμανουήλ Δολμᾶ, Προέδρου του Έκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου Ιεροῦ Ναοῦ Αγίου Γεωργίου Όφρυνίου Νομοῦ Καβάλας, περί μεταφορᾶς του Ιεροῦ Λειψάνου της Τιμίας Κάρας του Αγίου Θεοδώρου έξ Όφρυνίου των Δαρδανελίων πού φυλάσσεται εις τον Ιερόν Ναόν της Όσίας Ξένης Νικαίας Άττικής της καθ' Υμᾶς Ιερᾶς Μητροπόλεως προς προσκύνησιν και άγιασμόν των εύλαβών Χριστιανών της Ένορίας ταύτης και της ημετέρας Ιερᾶς Μητροπόλεως από 1^{ης} έως 7^{ης} Αύγουστου έ.έ., κίνησιν εις την όποιάν και ημεῖς συγκατατιθέμεθα και παρακαλοῦμεν περί της υμετέρας εύλογίας και συγκαταθέσεως».

Η άπάντηση υπήρξε θετική. Ό έπιφανής Ιεράρχης της Έκκλησίας μας μέ τό άξιοθαύμαστο φιλανθρωπικό έργο ένέκρινε τό αίτημά μας και έκαμε άδελφική συγκατάβαση στην ιερή επιθυμία μας.

Μετά άπό σχετική και σύντονη προετοιμασία του Πρωτοσυγγέλλου της Μητροπόλεώς μας Αρχιμ. Χρυσοστόμου σέ συνεργασία μέ τους ιερείς του Όφρυνίου και της παραλίας Όφρυνίου, π. Χριστόδουλο και π. Έμμανουήλ, όρίσθηκε η υποδοχή την Κυριακή 31 Ιουλίου του 2022. Έτσι ένα

γλυκό,δροσερό καλοκαιρινό δειλινό Κλη-
ρος και λαός υποδέχθηκε σεμνά και ιερο-
πρεπώς τή σεπτή Κάρα του αγίου Νεομάρ-
τυρος στην πλατεία του Όφρυνίου. Πρίν
τήν άφιξη του ιεροϋ λειψάνου κατέφθασε ο
Μητροπολίτης Έλευθερουπόλεως συνο-
δευόμενος από τον Πρωτοσύγκελλο και τον
διάκονό του. Σέ λίγο όλων τά βλέμματα
ήσαν προσηλωμένα στά χέρια ενός νέου
εϋσταλοϋς ιερέως, του έφημερίου τής Όσίας
Ξένης πρωτ. Παντελεήμονος Σταυρίδη,
όπου επάνω σέ άσημένιο δίσκο, κατάφορτο
μέ εύώδη άνθη άκτινοβολούσε σέ πολύτιμη
επάργυρη θήκη, ό,τι ξμεινε από τήν ώραία
κεφαλή του άλλοτε λαμπροϋ είκοσάχρονου
παλληκαριού, ό όποιος περίπου τό 1690
άνεβαίνοντας σέ δυσθεώρητα ύψη ήρωι-
σμοϋ και αύτοθυσίας τήν προσέφερε ολο-
κάρπωμα «για του Χριστοϋ τήν πίστη τήν
αγία και τής πατρίδος τήν έλευθερία.»

Άμέσως σχηματίσθηκε μεγαλοπρεπής
μέσα στην απλότητά της πομπή, πού
κατευθύνθηκε από τή μικρή πλατεία του
χωριου προς ένα μικρό ύψωμα, όπου τό κοι-
μητήριο τής ένορίας και ό νεόδητος ναός
του Αγίου. Προηγείτο ή άρμονικότα-τη φι-
λαρμονική του Δήμου, παιανίζοντας θρη-
σκευτικά έμβατήρια. Άκολουθοϋσε καλλι-
φωνος χορός ιεροψαλτών και κατόπιν σέ
δύο στοίχους ιερείς τής περιοχής έχοντας
στό μέσον τον Πρωτοσύγκελλο τής Μητρο-
πόλεως φέροντα ευλαβικά τό τίμιο λείψανο.
Τήν ιερά πομπή έκλεινε ό Σεβασμιώτατος
Μητροπολίτης περιβεβλημένος ώμόφορον
και πετραχήλιον μέ τίς Άρχές του τόπου και
τά πλήθη των πιστών.

Στιγμές μοναδικές για τον τόπο! Πολ-
λών ή συγκίνηση εύρισκε διεξοδο στα δά-
κρυα. Η υποδοχή του αγίου λειψάνου θύμι-

ζε άλλα χρόνια, άλλες εποχές, όπου οί πό-
λεις υποδέχονταν μέ ένθουσιασμό και ύπε-
ρηφάνια τους ήρωες των. Όσους έδόξασαν
τήν πόλη μέ σπουδαία και λαμπρά άνδρα-
γαθήματα. Άλλά μήπως και ό άγιος Θεόδω-
ρος ήρωας δέν ήταν, ό όποιος μέ τήν αύτο-
θυσία του προετοίμασε τους ήρωες πού θά
επαιρναν τά όπλα για να άπελευθερώσουν
ύστερα από μερικά χρόνια, τό 1821, τή δύ-
στυχη πατρίδα; Στόν έθνομάρτυρα αγιο μας
και σ' όλους τους λαμπρούς Νεομάρτυρές
άξιζει να άπευθύνουμε τον ώραίο χαιρετι-
σμό του ι. Χρυσοστόμου: **«Χαίρετε τοίνυν,
σκιρτάτε, άνδρίζεσθε, κραταιούσθε, έν-
νοήσατε πόσους ήλείψατε δι' ών επάθετε,
πόσων φρονήματα άνεστήσατε, πόσους
εστηρίζατε σαλευομένους, ουχι παρόντας,
άλλα και άπόντας, ου δια τής όψεως ών
υπομεμενήκατε, αλλά και δια μόνης τής
άκοής και τους πόθρωθεν τά μέγιστα ώφε-
λήσαντες.»**

Όταν τέλος ή ιερά πομπή έφθασε στο
Ναό τελέσθηκε Έσπερινός και άντηλλάγη-
σαν προσφωνήσεις μεταξύ του ιερέως του
κομιστοϋ του αγίου λειψάνου και του χορο-
στατοϋντος Μητροπολίτου. Μετά τηρήθηκε
επακριβώς τό πρόγραμμα, πού είχε σχεδια-
σθει από τή Μητρόπολη, ώστε να τιμηθει δε-
όντως και προς ώφέλεια πνευματική τό
σπουδαίο αυτό γεγονός.

Οί λειτουργικές εκδηλώσεις πού άκο-
λούθησαν σύμφωνα με τό πρόγραμμα ήσαν
οί έξης:

Σάββατο 30 Ιουλίου

7.30 μ.μ. Υποδοχή τιμίας κάρας στην είσοδο
του χωριου

8.00 μ.μ. Πανηγυρικός Έσπερινός

Κυριακή 31 Ιουλίου

7.30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία

7.30 μ.μ. Έσπερινός και Ίερά Παράκλησις του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου ἐξ Ὁφρυνίου

Δευτέρα 1 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία

7.30 μ.μ. Πανηγυρικός Έσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ.κ. Χρυσοστόμου ἐπί τῇ μνήμῃ του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου ἐξ Ὁφρυνίου

Τρίτη 2 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ. κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

7.30 μ.μ. Μεθέορτος Έσπερινός και Χαιρετισμοί του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου ἐξ Ὁφρυνίου

Τετάρτη 3 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία

7.30 μ.μ. Έσπερινός και Ίερό Εὐχέλαιο ἐνώπιον τῆς Τιμίας Κάρας του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου ἐξ Ὁφρυνίου

Πέμπτη 4 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία

7.00 μ.μ. Ὑποδοχή τιμίας κάρας στὸν Μητροπολιτικό Ίερό Ναό Αγίου Νικολάου Έλευθερουπόλεως

7.30 μ.μ. Ίερά Παράκλησις τῆς Παναγίας

ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ

ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΕΩΣ ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ ΠΑΡΑΛΙΑΣ ΟΦΡΥΝΙΟΥ

Παρασκευή 5 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία

7.30 μ.μ. Πανηγυρικός Έσπερινός ἐπί τῇ ἑορτῇ τῆς Μεταμορφώσεως του Σωτήρος, χοροστατούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ.κ. Χρυσοστόμου

Σάββατο 6 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία ιερουργούντος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Έλευθερουπόλεως κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

7.30 μ.μ. Μεθέορτος Έσπερινός και Ίερά Λιτάνευσις τῆς Ίεράς Εικόνας τῆς Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Χριστού και τῆς Τιμίας Κάρας του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου ἐξ Ὁφρυνίου

Κυριακή 7 Αὐγούστου

7.30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία

7.30 μ.μ. Έσπερινός και Ίερά Παράκλησις και Χαιρετισμοί του Αγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου ἐξ Ὁφρυνίου. **ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΤΙΜΙΑΣ ΚΑΡΑΣ**

Τέλος ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας ἐξέφρασε τὴν εὐγνωμοσύνη του πρὸς τὸν ἅγιο Νικαίας μετὴν ἐξῆς εὐχαριστήρια ἐπιστολή..

«Σεβασμιώτατε ἅγιε Νικαίας κ.κ. ΑΛΕΞΙΕ Διὰ τῆς παρουσίας θέλομεν νά Σᾶς ἐκφράσωμεν τὴν βαθυτάτην εὐγνωμοσύνην μας καί τάς εἰλικρινεῖς εὐχαριστίας μας, ἐμοῦ, τοῦ ἱεροῦ Κλήρου καί τοῦ εὐσεβοῦς λαοῦ τῆς ταπεινῆς μας Μητροπόλεως, διότι μᾶς ἐχαρίσατε μεγάλην εὐλογίαν δίδοντες εὐχαρίστως τὴν ἄδειαν τῆς μεταφορᾶς ἐκ τῆς καθ' Ὑμᾶς Ίεράς Μητροπόλεως τῆς τιμίας Κάρας του Νεομάρτυρος ἁγίου Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δαρδανελίων πρὸς προσκύνησιν καί ἁγιασμόν εἰς τὴν ἐπαρχίαν μας.

Εὐσεβάστως Σᾶς πληροφοροῦμεν, ὅτι πληθῆ εὐσεβοῦς καί φιλαγίου λαοῦ προσέτρεξαν νά ὑποδεχθοῦν καί ἀσπασθοῦν τὴν σεπτὴν κάραν ἐκείνης τῆς εὐγενοῦς ψυχῆς, ἡ ὁποία ἐν δυσχεμερίοις διὰ τὴν Ἐκκλησίαν καί τό Γένος μας καιροῖς τὴν προσέφερε μετὰ τοῦ ἄγνου νεανικοῦ του σώματος θυσίαν εὐάρεστον ὑπὲρ πίστεως καί πατρίδος.

Εὐχόμεθα ταπεινῶς ὁ ἅγιος Νεομάρτυς νά μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς λιαν ἀγαπητῆς Σεβασμιότητός Σας, τῆς θεοφρουρητῆς Μητροπόλεώς Σας καί πάντων ἡμῶν τῶν ἀσπασαμένων τὴν τιμιωτάτην αὐτοῦ καί θαυματουργόν Κάραν.

Εὐχαριστῶν καί αὐθις ὑποσημειοῦμαι εὐλαβῶς καί φιλαδέλφως».

Αρχιμ. Χρυσ. Δ. Μπένος
Πρωτοσύγκελλος

Κατά τόν μήνα **Ίούνιον 2022** ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὠμίλησε:

Τήν **2^{αν}** ἐπί τῆ ἑορτῇ τῆς Αναλήψεως εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Εὐγενίου Χορτοκοπίου, τήν **12^{αν}** Κυριακῇ τῆς Πεντηκοστῆς, εἰς τόν ΚαθεδρικόΝ Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου, ὅπου καί προέστη τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Γουγκλισίας, τήν **19^{αν}** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Δρυάδος, ὅπου μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐχειροθέτησεν Οἰκονόμον – Σταυροφόρον τόν Ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ π. Κωνσταντίνον Σούτην, τήν **26^{αν}** εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου Ὁρφανίου, τήν **29^{αν}** εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου Μπουζινας, τήν **30^{αν}** εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῶν Δώδεκα Ἀποστόλων Ἁγίου Ἀνδρέα, ὅπου μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐχειροθέτησεν Οἰκονόμον – Σταυροφόρον τόν Ἐφημέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ π. Σωφρόνιον Ρήγαν.

Ἑσπερινός τῆς Γουγκλισίας

Ἑσπερινός ἀπ. Παύλου

Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε:

Τήν **1^{αν}** εἰς τήν Ἀκολουθίαν ἐπί τῇ Ἀποδόσει τοῦ Πάσχα καί τόν Ἑσπερινόν τῆς ἑορτῆς τῆς Αναλήψεως εἰς τόν ΜητροπολιτικόΝ Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, τήν **13^{αν}** ἐπί τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος εἰς τόν Ὁρθρον καί τήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν ΚοιμητηριακόΝ

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ

Ἱερὸν Ναὸν τῶν Ἁγίων Θεοδώρων Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου καὶ ἐτέλεσε Τρισάγιον εἰς τὸ Κοιμητήριον τῆς Πόλεως ὑπὲρ ἀναπαύσεως πάντων τῶν κεκοιμημένων, τὴν 29^η εἰς τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀποστόλου Παύλου εἰς τὴν Μπουζίνα Ἐλευθερουπόλεως, ὅπου κατὰ τὴν παράδοσιν «ξεκουράσθηκε» ὁ Ἀπόστολος Παῦλος

Ἐβάπτισε:

Τὴν 19^η τὴν θυγατέρα τῶν Σώφλου Γεωργίου καὶ Νικολούδη Παναγιώτας εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς Νικησιάνης εἰς τὴν ὁποίαν ἐδόθη τὸ ὄνομα Χρυσαφένια.

Ἐτέλεσε:

Τὴν 2^η τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἀγιασμοῦ εἰς τὸ ἀνακαινισθὲν Πρεσβυτέριον τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Εὐγενίου Χορτοκοπίου.

Προήδρευσε:

Τὴν 7^η συνδριάσεως τῆς Παπαχρηστίδου Βιβλιοθήκης Ἐλευθερουπόλεως

μέσω διαδικτύου, τὴν 15^η τοῦ Μητροπολιτικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπισκέφθηκε:

Τὴν 15^η τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Παντελεήμονος Χρυσοκάστρου καὶ ὠμίλησεν ἐπικαίρως εἰς τὴν Σύναξιν τῆς Ἀδελφότητος τῆς Ἱεραῶς Μονῆς.

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιον 2022 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καὶ ὠμίλησε:

Τὴν 3^η εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Νέας Περάμου, τὴν 7^η εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Ἁγίας Κυριακῆς Μεσορόπης, τὴν 17^η ἐπὶ τῇ ἑορτῇ τῆς Ἁγίας Μαρίνης εἰς τὸν ὁμώνυμον Ἱερὸν Ναὸν τῆς Νέας Ἡρακλείτιδος, τὴν 20^η εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Παλαιᾶς Αὐλῆς, τὴν 24^η εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν

Θεία Λειτουργία στὶς Κατασκηνώσεις

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΕΡΑΣ

τοῦ Ἀποστόλου Τιμοθέου στίς Κατασκηνώσεις τῶν Χριστιανικῶν Ὁμάδων εἰς τήν Νέαν Ἡρακλείτσαν, ὅπου τό μεσημέρι παρεκάθησεν εἰς τό γεῦμα τῶν Κατασκηνωτῶν

Ἁγίας Μαρίνης

Ἀγίου Παντελεήμονος

καί ὠμίλησεν ἐπικαίρως, τήν 26^η ἐπί τῆ ἑορτῆ τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς εἰς τόν ὁμώνυμον Ἱερόν Ναόν τῆς Ἐξοχῆς, ὅπου μετά τό πέρας τῆς Θείας Λειτουργίας ἐχειροθέτησεν Ἀναγνώστην τόν Ἀλέξανδρον Καλυμιόν, τήν 27^η ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος εἰς τήν ὁμώνυμον Ἱεράν Μονήν τοῦ Χρυσοκάστρου, τήν 31^η ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Εὐδοκίμου, εἰς τόν Μητροπολιτικόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου, ὅπου καί προέστη τοῦ μνημοσύνου τοῦ Προκατόχου του Μη-

τροπολίτου Εὐδοκίμου, ὁμίλησας διά τήν προσωπικότητα καί τό ἔργον τοῦ ἀειμνήστου Ἱεράρχου.

Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε:

Τήν 11^η ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Ἁγίου Παΐσιου εἰς τό Παλαιοχώριον, ὅπου καί ἐτέλεσε τά Θυρανοίξια τοῦ Ἱεροῦ Παρεκκλησίου, ἀφιερωμένον εἰς τόν Διορατικόν καί Δημοφιλή Ἅγιον Παΐσιον. Τήν 19^η εἰς τήν Ἀκολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ Νικησιάνης, τήν 25^η εἰς τόν πανηγυρίζοντα Προσκυνηματικόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Παρασκευῆς Ἐλευθερουπόλεως, τήν 26^η εἰς τόν Ἑσπερινόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος τῆς ὁμωνύμου Ἱεῤῥας Μονῆς τοῦ Χρυσοκάστρου, τήν 31^η εἰς τήν ὑποδοχήν τῆς Τιμίας Κάρας τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δαρδανελλίων καί τόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Νεόκτιστον ὁμώνυμον Ἱερόν Ναόν Ὁφρυνίου.

Ἐβάπτισε:

Τήν 3^η τό τέκνον τῶν Γιαρισκάνη Πέτρου καί Χατζηεμμανουήλ Σωτήρας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Μαρίνης Νέας Ἡρακλείτσας καί ἐδόθη εἰς αὐτό τό ὄνομα Χρῆστος, τήν 17^η τήν θυγατέρα τῶν π. Ἰωσήφ Ἀστεριάδη, Ἐφημερίου Γεωργιανῆς καί τῆς Μπαρτουκούδη Μαρίας εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Τιμίου Σταυροῦ Γεωργιανῆς καί ἐδόθη εἰς αὐτό τό ὄνομα Ἀθηνά.

Ἐδωσε:

Τήν 17^η συνέντευξιν εἰς τόν Τηλεοπτι-

κόν Σταθμόν ΑΛΦΑ ἐπί ἐπικαίρων θεμάτων.

Κατά τόν μήνα Αὐγουστον 2022 ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Χρυσόστομος:

Ἐλειτούργησε καί ὠμίλησε:

Τήν 6^{ην} εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Παραλίας Ὀφρυνίου (Τουζλα), τήν 23^{ην} ἐπί τῇ Ἀποδόσει τῆς ἑορτῆς τῆς Παναγίας μας εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τῆς Νέας Ἡρακλείτης μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μποτσουάνας κ.κ. Γενναδίου, τήν 29^{ην} εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν Ἱεράν Μονὴν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Νικησιάνης.

Ἐχοροστάτησε καί ὠμίλησε:

Τήν 1^{ην} εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νεομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ ἐκ Δαρδανελλίων Ὀφρυνίου, τήν 22^{αν} εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν Πανα-

γίας Φανερωμένης Νέας Ἡρακλείτης μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μποτσουάνας κ.κ. Γενναδίου, τήν 23^{ην} εἰς τόν μεθεόρτιον Ἑσπερινὸν τῆς Ἀποδόσεως καί τῆς μεγαλειώδους καί πανδήμου Λιτανείας τῆς σεβασμίας καί θαυματουργοῦ εἰκόνας τῆς Ὑπαραγίας Θεοτόκου μετὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μποτσουάνας κ.κ. Γενναδίου καί τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Λευκοπόλεως κ.κ. Πολυκάρπου τοῦ Πατριαρχείου Βουλγαρίας, τήν 27^{ην} εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Φανουρίου Νέας Ἡρακλείτης.

Ἐτέλεσε:

Τήν 28^{ην} εὐγενῶς προσκληθεὶς τόν Γάμον τῶν Δουλγέρη Θεοφίλου καί Παρασχιάκου Ἄννας εἰς τόν Ἱερὸν Ναὸν τῶν Εἰσοδίων τῆς Θεοτόκου Νικησιάνης.

Μνημόσυνο Μητροπολίτου Εὐδοκίμου

ΠΛΗΡΟΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Ταχ Γραφείο
ΕΛΕΥΘΕΡΟΥΠΟΛΕΩΣ
Αριθμός Αδείας
005

